

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 28 kwietnia 2021 r.

DIH-4.707.12.2021.BP

DECYZJA DIH-IV/12/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, z późn. zm.), art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie od decyzji Kujawsko - Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z 5 marca 2021 r. (sygnatura: DW.8361.1.2021, DW.8361.2.2021), na podstawie której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 15.500 zł (słownie: piętnaście tysięcy pięćset złotych) z tytułu ponownego naruszenia obowiązków wynikających z przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy,

- **uchyla zaskarżoną decyzję**
- **wymierza karę pieniężną z tytułu naruszenia obowiązków wynikających z przepisów uwidacznianiu cen w wysokości 15.500 zł (słownie piętnaście tysięcy pięćset złotych).**

UZASADNIENIE

Pismem nr DW.8360.1.104.2020 z 21 grudnia 2020 r., na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.), zwanej dalej „*Prawem przedsiębiorców*”, Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwany dalej również „*Kujawsko - Pomorskim WIIH*”, zawiadomił przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie, zwanego dalej również „*Stroną*”, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 178), zwanej dalej „*ustawą o informowaniu o cenach*”. Przedmiotowe pismo Strona odebrała 28 grudnia 2020 r.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 11, 12 i 14 stycznia 2021 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko - Pomorskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...),

należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów żywnościowych i nieżywnościowych znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając:

- brak ceny jednostkowej w przypadku 1 partii produktu tj. (...),
- brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 4 partii produktów:
 - (...)

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. poz. 2121), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 14 stycznia 2021 r. (nr akt kontroli: DW.8361.1.2021).

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 11 i 14 stycznia 2021 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko - Pomorskiego WIIH, w sklepie „Biedronka”, (...) należącym do Strony, sprawdzono prawidłowość informowania o cenach wybranych losowo 100 asortymentów produktów żywnościowych i nieżywnościowych znajdujących się w ofercie handlowej, stwierdzając brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych w przypadku 10 partii produktów:

- (...)

co stanowiło naruszenie wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Ponadto w wyniku zakupu kontrolnego stwierdzono istnienie rozbieżności cen „półka – kasa” w przypadku 2 partii produktów:

- (...)

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 14 stycznia 2021 r. (nr akt kontroli: DW.8361.2.2021).

W okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie przepisów po raz pierwszy organ ujawnił siedem przypadków naruszenia wymagań ustawy o informowaniu o cenach w toku kontroli przeprowadzonych w następujących okresach:

- 1) 13 - 15 stycznia 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych produktów – decyzją nr BŻ-27/2020 z 2 marca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 9.500 zł;
- 2) 6 - 10 lutego 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych – decyzją nr BŻ-44/2020 z 23 kwietnia 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.000 zł.
- 3) 11 – 14 lutego 2020 r. - stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych - decyzją nr BŻ-64/2020 z 5 czerwca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 11.500 zł.
- 4) 25 – 26 lutego 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach jednostkowych oraz błędne wyliczenie cen jednostkowych – decyzją nr PK-1/2020 z 30 lipca 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 13.000 zł.

- 5) 23 - 24 kwietnia 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych – decyzją nr PK-2/2020 z 17 września 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 14.000 zł;
- 6) 10 – 15 czerwca 2020 r. – stwierdzono brak informacji o cenach i cenach jednostkowych – decyzją nr DT-48/.2020 z 27 października 2020 r. nałożono karę pieniężną w wysokości 14.500 zł.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 12 lutego 2021 r., Kujawsko - Pomorski WIIH poinformował przedsiębiorcę Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na tego przedsiębiorcę, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, kary pieniężnej z tytułu kolejnego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DW-14/2021 z 5 marca 2021 r. Kujawsko - Pomorski WIIH nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 15.500 zł (słownie: piętnaście tysięcy pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu kolejnego naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy. Decyzja została odebrana w dniu 9 marca 2021 r.

Pismem z 18 marca 2021 r., (data stempla 19 marca 2021 r.) Strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji zarzucając naruszenie prawa materialnego oraz przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik rozstrzygnięcia:

- art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez nałożenie kary za niewidacznianie cen,
- art. 6 ust. 2 i 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz art. 8 zdanie drugie dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom poprzez naruszenie zasady proporcjonalności kary,
- art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców poprzez niewskazanie w zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli jej miejsc – (...),
- art. 77 § 1 kpa poprzez naruszenie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego,
- art. 80 kpa poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny dowodów,
- art. 6, art. 8 i art. 11 kpa poprzez naruszenie zasad praworządności, pogłębiania zaufania do organów administracji oraz zasad przekonywania.

Pismem z 31 marca 2021 r., Prezes UOKiK poinformował w/w przedsiębiorcę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonał obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach co najmniej trzykrotnie w okresie 12 miesięcy, licząc od dnia, w którym stwierdzono naruszenie tych obowiązków po raz pierwszy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 40 000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w należących do przedsiębiorcy Jeronimo Martins Polska S.A. z siedzibą w Kostrzynie placówkach handlowych, stwierdzono nieprawidłowości w informowaniu o cenach i cenach jednostkowych. W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Kujawsko - Pomorski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 15.500 zł na w/w przedsiębiorcę, to jest na podmiot, który dopuścił się powyższego naruszenia.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty zawarte w odwołaniu.

Strona w pierwszym rzędzie podnosi zarzut naruszenia art. 48 ust. 1 ustawy Prawo przedsiębiorców z dnia 6 marca 2018 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 dalej Prawo przedsiębiorców) poprzez niewskazanie miejsca przeprowadzenia kontroli. Jak twierdzi Strona, powyższe uchybienie prowadzi do wniosku, iż w rzeczywistości zastosowany został tryb kontroli polegający na przeprowadzeniu jej bez zawiadomienia.

Odnosząc się do powyższego zarzutu należy wskazać, że zgodnie z art. 51 ust. 1 Prawa przedsiębiorców kontrolę przeprowadza się w siedzibie przedsiębiorcy lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej. Jednakże, zgodnie z art. 48 ust. 3 w/w ustawy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu;

- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 4) wskazanie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 5) imię, nazwisko oraz podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji.

Powyższy przepis nie zawiera więc wymogu wskazania w zawiadomieniu o zamiarze przeprowadzenia kontroli miejsca jej przeprowadzenia.

Nie sposób przy tym zgodzić się z konkluzją Strony jakoby w rzeczywistości został zastosowany tryb kontroli polegający na prowadzeniu jej bez zawiadomienia. Art. 48 ust. 11 Prawa przedsiębiorców zawiera enumeratywnie wyliczone przypadki, w których kontrola jest przeprowadzana bez zawiadomienia. Co więcej należy wskazać, iż są to wyjątki od generalnej zasady zawartej w art. 48 ust. 1 w/w ustawy zgodnie z którą kontrola powinna zostać poprzedzona zawiadomieniem. Tym samym, nie sposób uznać za prawidłowe wnioski Strony, iż niewskazanie w zawiadomieniu sklepu, w którym ma zostać przeprowadzona kontrola, de facto skutkuje „przekształceniem” jej w kontrolę prowadzoną bez zawiadomienia. Z tego też względu, powyższy zarzut należy uznać za bezzasadny.

Prezes UOKiK dokonując analizy akt sprawy oraz treści skarżonej decyzji zwrócił uwagę na ustalenia zawarte w protokole kontroli nr DW.8361.2.2021, że:

- w przypadku 10 partii produktów stwierdzono brak uwidocznionych cen i cen jednostkowych,
- w przypadku 2 partii produktów stwierdzono niezgodność pomiędzy ceną produktu a ceną zakodowaną w kasie.

Prezes Urzędu stwierdza, że Kujawsko - Pomorski WIIH w toku postępowania administracyjnego pominął część ustaleń poczynionych w toku kontroli. Dokonując ponownego rozpoznania sprawy Prezes Urzędu dopatrywał się większej liczby naruszeń przepisów ustawy o informowaniu o cenach aniżeli poczynił to organ I instancji, a mianowicie uznał za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach również błędne oznaczenie ceny polegające na niezgodności pomiędzy ceną produktu a ceną zakodowaną w kasie, co stanowi naruszenie wymogu ujawniania cen w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 w/w ustawy przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Strona odnośnie przesłanki stopnia naruszenia podniosła zarzut, że organ nie zebrał w sposób wyczerpujący materiału dowodowego i w efekcie oparł kontrolę na niewielkiej części asortymentu. Jak twierdzi Strona, naruszenia dotyczą tylko niewielkiej liczby towarów w skali całej oferty sklepu, co zdaniem Strony przemawia za niewielkim stopniem naruszenia.

Odnosząc się do przedmiotowego zarzutu należy zauważyć, że niewykonalnym jest objęcie kontrolą całego asortymentu sprzedawanych produktów. Dlatego też kontrola obejmuje tylko część sprzedawanych produktów, przyjmując, że jest ona reprezentatywna dla całości produktów znajdujących się w ofercie sklepu. Z tego też względu przy ustalaniu przesłanki stopnia naruszenia bierze się pod uwagę stosunek towarów dotkniętych

naruszeniem w zakresie informowania o cenach do ogółu towarów skontrolowanych, bez względu na to, jak wielka partia produktów jest objęta kontrolą.

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odwołać się do art. 4 ust. 1 w/w ustawy, zgodnie z którym, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z art. 1 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L 80 z 04.07.1998) wdrożonej ustawą o informowaniu o cenach towarów i usług celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie podawania ceny sprzedaży oraz ceny za jednostki miary produktów oferowanych konsumentom przez podmioty gospodarcze w celu lepszego przekazywania informacji konsumentom oraz ułatwienia porównywania cen. Cena należy do podstawowych, istotnych elementów zawieranych umów sprzedaży wpływających bezpośrednio na podjęcie decyzji przez konsumentów o zawarciu konkretnej umowy, zaś cena jednostkowa jest z kolei podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych pod względem przeznaczenia, ale o odmiennych cechach np. co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego itp. Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o informowaniu o cenach cena to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę. W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż zarówno fizyczny brak ceny jak i rozbieżność pomiędzy ceną uwidocznioną a ceną zakodowaną w kasie (tzw. rozbieżność „półka – kasa”) wywołuje ten skutek iż, konsument nie ma należytej informacji na temat ceny oferowanego towaru.

Z kolei, brak cen jednostkowych, uniemożliwia konsumentom porównanie oferowanych towarów z towarami podobnymi, lecz o innej masie lub objętości, a co za tym idzie, utrudnia konsumentom wybór odpowiedniego dla nich towaru. Nieuwidocznienie tego rodzaju informacji, nawet przy niewielkiej ilości towarów, stanowi znaczny stopień naruszenia (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 8 listopada 2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 1400/19: *„Nie można natomiast, w ocenie Sądu, podzielić zarzutu skargi o znikomym stopniu naruszenia obowiązku informowania o cenach w przedmiotowej sprawie. Jeżeli bowiem przyjrzeć się produktom, w stosunku do których ceny nie były uwidocznione, ewidentnie widać, że dotyczą one szeroko rozumianej chemii gospodarczej. Tym samym klienci poszukujący towarów w tym właśnie dziale sklepu, istotnie pozbawieni zostali podstawowej informacji, która winna im zostać zapewniona przez Skarżącą, a więc ceny produktu. Bez tej podstawowej informacji trudno mówić o realizacji jednej z dyrektyw ujętych w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach a więc umożliwieniu klientom porównania cen konkurencyjnych towarów.”*). Biorąc powyższe pod uwagę, stopień naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług należy uznać za znaczny.

Kolejną przesłanką wymiaru kary jest dotychczasowa działalność podmiotu działającego na rynku. Analizując przedmiotową przesłankę Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że przedsiębiorca w okresie 12 miesięcy od dnia pierwszej kontroli, włączywszy kontrolę, której ustalenia stanowią podstawę do wszczęcia przedmiotowego postępowania, po raz siódmy naruszył przepisy o uwidacznianiu cen. Istotnym jest tu również fakt,

że kontrole we wszystkich w/w przypadkach poprzedzone były zawiadomieniem o zamiarze przeprowadzenia kontroli. Strona miała więc możliwość odpowiedniego przygotowania się do kontroli, tym bardziej, że działalność gospodarczą prowadzi od grudnia 2004 roku, a więc należy założyć, że Stronie znany jest obowiązek uwidaczniania cen wynikający obecnie z ustawy o informowaniu o cenach. Tymczasem fakt, iż w okresie 12 miesięcy poprzedzających przedmiotowe naruszenie, stwierdzono sześć naruszeń w zakresie informowania o cenach, jednoznacznie wskazuje, że Strona nie przywiązuje należytej wagi do wykonywania obowiązków nałożonych na nią przedmiotową ustawą.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się także wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy, który został ustalony przez organ na podstawie informacji przekazanej przez Stronę w piśmie z 15 lutego 2021 r.

Prezes UOKiK, stoi również na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia kary. Mianowicie, zgodnie z art. 189f § 1 kpa organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Z zebranego materiału wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ brak cen jest naruszeniem interesów konsumentów w zakresie ich prawa do informacji. Z kolei ewentualne usunięcie naruszenia prawa nie spełni celów kary, mającej nie tylko funkcję dyscyplinującą – represyjną, ale też i prewencyjną. Stąd też nie zachodzą podstawy do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 kpa. Odnosząc się natomiast do art. 189f § 2 kpa, który wskazuje na możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w przypadkach innych niż wymienione w art. 189f § 1, Prezes Urzędu zwraca uwagę, że powtarzające się naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach nie pozwalają na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Celem tym jest przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o informowaniu o cenach.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za zasadne w części dotyczącej błędnego ustalenia stanu faktycznego.

W przypadku natomiast zarzutów dotyczących błędnego ustalenia przesłanek wymiaru kary nie sposób uznać zasadność przedmiotowych zarzutów w świetle nowo poczynionych ustaleń faktycznych. Co więcej, ustalenia te mogłyby uzasadniać wymierzenia kary wyższej aniżeli kara wymierzona zaskarżoną decyzją. Należy mieć jednak na względzie, art. 139 kpa zgodnie z którym organ odwoławczy nie może wydać decyzji na niekorzyść strony odwołującej się, chyba że zaskarżona decyzja rażąco narusza prawo lub rażąco narusza interes

społeczny. Prezes Urzędu stoi na stanowisku, iż kara w wysokości wymierzonej zaskarżoną decyzją będzie adekwatna do ustalonego stopnia naruszenia oraz spełni cele kary określone w dyrektywie nr 98/6/WE.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu uchyla zaskarżoną decyzję i orzeka karę w wysokości 15.500 zł jako właściwą do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby produkty dostępne w obrocie były opatrzone cenami w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (t.j. Dz. U. poz. 2019 poz. 178).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. (...)
2. Kujawsko - Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a